

Η Μεγάλη Παράκληση της Υπεραγίας Θεοτόκου στην Αγία Μαρίνα Βεροίας (φωτο)

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Στον Εσπερινό και την Παράκληση της Υπεραγίας Θεοτόκου, στον Ιερό Ναό της Αγίας Μαρίνης, στο Δημοτικό Διαμέρισμα Αγίας Μαρίνης του Δήμου Βεροίας, χοροστάτησε χθες, Πέμπτη, 4 Αυγούστου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων.

Ο Σεβασμιώτατος κήρυξε τον θείο λόγο, λέγοντας μεταξύ άλλων: «Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καί προ-στα-σία τῶν πιστῶν, μή μοῦ παρίδῃς τήν δέησιν, τό συμφέρον ποιήσον».

Μᾶς ἀξίωσε ἡ χάρη τῆς Πα-να-γίας μας νά τῆς ψάλ-λου-με γιά ἀκόμη μία φορά ὕμνους εὐχαρι-στίας καί ἱκεσίας. Μᾶς ἀξίωσε νά ἀτενίσουμε τή γλυκυτάτη καί συμ-παθεστάτη μορφή της καί νά τῆς ἀπευθύ-νου-με τήν κραυγή τῆς δεή-σεώς μας.

Γιατί ποιός ἀπό ἐμᾶς, ὅταν βρεθεῖ ἐνώπιον τῆς ἱε-ρᾶς εἰκόνης της, ὅταν τήν δεῖ ὡς βρεφοκρα-τοῦ-σα στό τέμπλο τῶν ἱερῶν μας ναῶν ἢ ὡς Πλατυτέρα τῶν οὐρα-νῶν στήν κόγχη τοῦ ἱεροῦ Βήματος, ἢ καί ὡς Γερόντισσα, ὅπως εἶναι ἐδῶ στόν ναό σας, δέν αἰ-σθάνεται ὅτι βλέπει ἕνα οἰκεῖο του πρό-σω-πο, δέν αἰσθάνεται ὅτι βλέ-πει τή δική του μητέρα;

Καί ποιός, ἀλήθεια, ὅ-ταν τήν βλέ-πει, δέν θέ-λει νά σπεύσει πρός αὐ-τήν, δέν θέλει νά τῆς μι-λήσει, δέν θέλει κάτι νά τῆς ἐκμυ-στη-ρευθεῖ, δέν θέλει κάτι νά τῆς ζη--τήσῃ; Κα-νεῖς, γιατί ὅλοι ἔ-χουμε ἀνάγκη νά κα-ταφεύγουμε σέ κάποιον καί νά στη-ρίζουμε σ' αὐ-τόν τίς ἐλπίδες μας.

Ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου στηρίζεται στήν ἐλπίδα. Ἡ ἐλπίδα εἶναι ἡ δύ-ναμή μας γιά νά ἀγωνι-σοῦ-με στό παρόν, ἀλ-λά καί γιά νά ἀντέξου-με τίς δυ-σκολίες καί τά προ-βλή-μα-τα πού ἀντι-με---τω-πί-ζουμε καθημερινά. Ἐάν δέν ἐλ-πί-ζουμε, δέν ἔχουμε λόγο νά προ-σπαθοῦμε, νά κο--πιάζουμε, νά οἰ-κο---δο-μοῦμε τή ζωή μας. Ἡ ἐλπίδα εἶναι τό μέλ-λον μας καί ἡ προο-πτι-κή μας, εἶναι τά σχέδια καί οἱ ἐπι-θυμίες τοῦ κα-θε-νός μας, εἶναι οἱ πό-θοι καί οἱ λαχτάρες μας.

Καί ποιά σχέση ἔχουν ὅλα αὐτά, μέ τήν Παναγία μας, ὥστε νά τήν ὀνομάζει ὁ ἱερός

ὕμνογράφος ἐλ-πίδα τοῦ κάθε ἀν-θρώ-που;

Ἡ σχέση τῆς Πανα-γί-ας μας μέ τήν ἐλπίδα εἶ-ναι διπλῇ. Ἡ Παναγία εἶναι ἡ ἐλπίδα μας, για-τί αὐτή ἔφε-ρε στόν κό-σμο τόν Χριστό, ἡ ἔλευ-ση τοῦ ὁποῖου ἔδω-σε προ-ο-πτική καί νόημα στή ζωή τοῦ ἀν-θρώπου.

Γιατί τί ἦ-ταν ὁ ἄνθρω-πος πρίν ἀπό τήν ἔλευ-ση τοῦ Χρι-στοῦ; Δέ-σμιοις τῆς ἀ-μαρ--τίας καί τοῦ θα-νά-του ἦταν. Ἀπομα-κρυ-σμέ--νος ἀπό τόν Θεό, καί ἡ ζωή του ἦταν σάν αὐ-τή τοῦ Προ-μηθέα δε-σμώ--τη, πού περιγράφει ἡ ἐλ-ληνική μυθολογία. Ἡ σάρκωση τοῦ Χρι-στοῦ εἶναι αὐτή πού ἔδωσε τήν ἐλπίδα στόν ἄνθρω-πο, γιατί ὁ Χριστός μέ τή σταύ-ρω-ση καί τήν ἀνάστασή του κατέλυσε τόν θάνα-το· ἀποκατέστησε τή σχέ-ση τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό· ἔδωσε νόημα καί πε-ριε-χόμενο στή ζωή του· ἔδωσε στόν ἄνθρωπο λό-γους για νά ἀγωνίζεται· τοῦ χάρισε τήν αἰ-ώ-νια ζωή καί τήν αἰ-ώ-νια μακα-ριότητα.

Καί ὅλα αὐτά τά ὀφείλουμε καί στήν Παναγία μας, γιατί χάρη καί στή δική της συμμετοχή στό σχέ-διο τοῦ Θεοῦ, μπορούμε νά ἐλπίζουμε καί νά ἀν--τλοῦμε δύναμη ἀπό αὐ-τήν τήν ἐλπίδα.

Ἡ Παναγία μας εἶναι ὅμως ἡ ἐλ-πίδα καί για ἕναν ἀκόμη λόγο. Εἶ-ναι ἡ ἐλπίδα μας για-τί ὅ,τι ζη-τοῦμε, ὅ,τι ἐπι-θυ-μοῦ-με, ὅ,τι ἔχου-με ἀνά-γκη, ὅ,τι ἀγωνιζό-μα-στε νά ἐπιτύ-χου-με, μπορεῖ νά μᾶς τό δώσει. Εἶναι ἡ ἐλπίδα μας, για-τί τεί--νει πά-ντοτε εὐ-ή-κοο οὓς στά αἰτή--ματα τῆς ψυ-χῆς μας καί σπεύ-δει νά τά ἐκ-πλη--ρώ-σει ὡς στορ-γική μη-τέρα.

Εἶ-ναι ἡ ἐλπίδα μας, γιατί μέ-σω αὐτῆς φθάνουν ὅ-λες οἱ ἱκε-σί-ες μας στόν Υἱό της καί εἶναι αὐτή πού ἐγγυ-ᾶ-ται ὅτι ὁ Χρι-στός θά εἰσακούσει τή δέησή μας.

Εἶναι ἡ ἐλ-πί--δα μας, γιατί εἶναι ἡ ἐγγυήτρια τῆς σωτη-ρί-ας μας· γιατί ὅποιος ἐμ-πιστεύεται τή ζωή καί τή σωτηρία του στήν Πα-ναγία μας, ὅ-ποι-ος τήν χρησιμο-ποιεῖ ὡς πρέσβειρα καί με-σί-τρια τῆς ζωῆς του πρός τόν Υἱό καί Θεό της, ὅποιος μένει προσκολ-λη-μένος κοντά της, ὑπακούοντας στίς ἐντολές της, μπο-ρεῖ νά εἶναι βέ-βαιος ὅτι ἐκείνη θά τόν ὀδηγήσει μέ ἀσφά-λεια στόν Υἱό της καί στή σω-τηρία του.

Δικαιολογημένα, λοι-πόν, ὁ ἱε-ρός ὕμνογράφος ὀνο-μά-ζει τήν Παν-α-γία ἐλ-πί--δα του. Καί ὅπως δέν ὑπάρ-χει τίποτε γλυκύ-τε-ρο ἀπό τήν ἐλ-πίδα, ἡ ὁποία εἶναι, ὅπως ἔλε-γαν οἱ ἀρχαῖοι σοφοί, τό πιό γλυκύ πράγ-μα στή ζω-ή τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι προ--φανές, γιατί ἡ μορ-φή τῆς Πα-ναγίας μας ἀπο-πνέει τόση γλυ-κύ-τη-τα. Εἶναι προφανές, γιατί καί μόνο ἡ ἐπί-κλη-ση τοῦ ὀνόματός της χαρίζει τόση ἀνά-παυση καί τόση εὐφρο-σύνη στήν ψυχή μας.

Γι' αυτό, ἄς μὴν ἀφήνουμε τὸν ἑαυτὸ μας νὰ παρασύ-ρεται ἀπὸ τίς ψεύτικες καὶ μάταιες ἐλπίδες τοῦ κόσμου τούτου. Ἄς μὴν τὸν ἀ-φή--νουμε νὰ ἐμπι-στεύ-εται ἐκείνους πού μᾶς δη-μι---ουρ-γοῦν προσ-δοκί-ες καὶ μᾶς δί-νουν ὑπο-σχέ-σεις, στό τέλος ὅμως μᾶς ἐξαπατοῦν. Ἄς ἐμ-πιστευό-μεθα μόνο τὴν Παναγία μας, ἡ ὁποία μᾶς ἀγαπᾷ καὶ μεριμνᾷ πάντοτε γιὰ τό καλὸ μας. Ἄς ἐμπιστευό-μεθα τὴν Παναγία μας πού δέν μᾶς ἀπο-γοη-τεύει ποτέ, ἐπαναλαμ-βά-νοντας καὶ ἐμεῖς τὰ λόγια τοῦ ἱεροῦ ὕμνο-γράφου: «Δέσποι-να τοῦ κό-σμου, ἐλ-πίς καὶ προ-στα-σία τῶν πιστῶν, μή μοῦ παρίδῃς τὴν δέη-σιν, τό συμ-φέρον ποιή-σον».

Εἶναι εὐκαιρία αὕτῃ τὴν περίοδο τοῦ Δεκαπενταυγούστου, πού ὅλοι καταφεύγουμε στὶς Παρακλήσεις πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, νὰ ἀυξήσουμε τὴν ἐλπίδα μας πρὸς Ἑκείνη, ἡ ὁποία, ὅπως εἶπαμε, εἶναι ἡ ἐλπίς μας, εἶναι ἡ προστασία μας, εἶναι ἡ παρηγοριά μας. Καὶ ἰδιαίτερα τὴν περίοδο αὕτῃ πού ὁ κορονοϊὸς ταλαιπωρεῖ ἀκόμη τὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, ἄς τὴν παρακαλέσουμε νὰ γίνῃ ἡ θεραπεύτρια, νὰ γίνῃ ἡ ἐλπίδα μας, ὥστε ὅλος ὁ κόσμος νὰ ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ αὕτῃ τὴν ἀσθένεια.

Εὐχομαι σέ ὅλους μέ ὑγεία νὰ ἐορτάσουμε τὴ μεγάλη ἐορτὴ τοῦ καλοκαιριοῦ, πού εἶναι ἡ Κοίμηση τῆς Παναγίας μας. Μπορεῖ νὰ εἶναι κοίμηση καὶ νὰ μᾶς φέρνῃ θλίψη, ἀλλὰ γιὰ μᾶς εἶναι χαρά, γιατί ἡ Παναγία μας μέ τὴν Κοίμησή της ἔφυγε γιὰ τὸν οὐρανό. Εἶναι κοντὰ στὸν Υἱό της καὶ πρεσβεύει γιὰ μᾶς. Εἶναι ἡ ἐλπίδα μας. Σ' αὐτὴν ἐμπιστευόμεθα καὶ σ' αὐτὴν ἀκουμποῦμε τὰ προβλήματα, τίς δυσκολίες, τίς ἀσθένειές μας, ὅ,τι μᾶς ἀπασχολεῖ. Ἄς ἔχουμε τὴν εὐχή της.

Για περισσότερες φωτογραφίες κάντε κλικ [εδῶ](#)